

Sygn. akt IV U 187/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2019 r. w S.

odwołania K. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 11 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. R. do rekompensaty z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 1 stycznia 2019 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz K. R. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 187/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.887) oraz na podstawie art.21 ust.1 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych odmówił K. R. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem rekompensaty wskazując, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów obowiązujących do 31 grudnia 2008r. (decyzja z 11 lutego 2019r. k.26 akt emerytalnych).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony K. R., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do rekompensaty. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres jego zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w S., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku szlifierza, która to praca zaliczana jest do pracy w szczególnych

warunkach Na okoliczność rodzaju wykonywanej pracy ubezpieczony wniósł o przesłuchanie świadków w osobach współpracowników z okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) (odwołanie k.2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu (...) ubezpieczony K. R. ukończył 65. rok życia i w dniu 14 listopada 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę wraz z rekompensatą z tytułu pracy w szczególnych warunkach (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku decyzją z 4 grudnia 2018r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 listopada 2018r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie i ustalił, że kwota emerytury ubezpieczonego wynosi 2 950,57 złotych brutto miesięcznie. Nadto organ rentowy wskazał, że odmawia przyznania rekompensaty, gdyż ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (decyzja z 4 grudnia 2018r. o przyznaniu emerytury k.8 akt emerytalnych).

W dniu 22 stycznia 2019r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury przy uwzględnieniu rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Do wniosku załączył dokumentację osobową z okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w S. w postaci umowy o pracę i angaży na stanowisku szlifierza narzędziowego (wniosek o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach wraz z załącznikami k.10-25 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją 11 lutego 2019r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem rekompensaty wskazując, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów obowiązujących do 31 grudnia 2008r., gdyż wśród złożonych dokumentów brak jest świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 11 lutego 2019r. k.26 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w S. w okresie od 19 października 1976r. do 14 kwietnia 1979r., a zatem przez 2 lata, 5 miesięcy i 26 dni w pełnym wymiarze czasu pracy, a następnie w okresie od 1 października 1979r. do 4 sierpnia 1992r., a zatem przez 12 lat, 10 miesięcy i 4 dni w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwa pracy z 14 kwietnia 1979r. i 4 sierpnia 1992r. k.31 i 37 akt o ustalenie kapitału początkowego). W obu okresach zatrudnienia – łącznie przez ponad 15 lat – ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku szlifierza narzędziowego. W rozpatrywanych okresach Państwowy Ośrodek (...) w S. był kooperantem firmy (...) i produkował części do maszyn rolniczych. Ubezpieczony pracował w dziale szlifierni i zajmował się szlifowaniem – ostrzeniem narzędzi wykorzystywanych w toku produkcji, takich jak wiertła, noże tokarskie, głowice frezerskie. Były to narzędzia metalowe, stalowe, żeliwne. Do szlifowania – ostrzenia tych narzędzi ubezpieczony wykorzystywał szlifiernie maszynowe lub ręczne – w zależności od rodzaju ostrzonego narzędzia. Było to szlifowanie na sucho, z czym wiązało się bardzo duże zapylenie w miejscu pracy ubezpieczonego. W rozpatrywanych okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się szlifowaniem narzędzi (sporadycznie mógł szlifować również detale produkowane w dziale produkcji), innej pracy nie wykonywał (dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych ubezpieczonego w postaci umów o pracę i angaży na stanowisku szlifierza narzędziowego, zeznania świadków: J. O., H. W. i B. M. k.20v-22 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.19v-20v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. R. podlegało uwzględnieniu.

Stosownie do treści art.2 ust.5 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.), pod pojęciem rekompensaty należy rozumieć odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 oraz art.23 ust.1 i 2 tej samej ustawy, rekompensata

przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art.173 i art.174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Artykuł 22 ust.1-3 ustawy o emeryturach pomostowych zawiera normy regulujące wyliczenie rekompensaty.

Z powyższego uregulowania wynika, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. W tym zakresie konieczne jest odwołanie się do uregulowań zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) i załącznika do tego rozporządzenia, które zawiera zamknięty katalog prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Analizując przedstawione wyżej ustalenia poczynione w oparciu o wiarygodne dokumenty z akt osobowych ubezpieczonego oraz w pełni spójne zeznania świadków i ubezpieczonego i odnosząc je do w/w wykazu prac w szczególnych warunkach stwierdzić należy, że oba okresy pracy ubezpieczonego w Państwowym Ośrodku (...) w S. (od 19 października 1976r. do 14 kwietnia 1979r. i od 1 października 1979r. do 4 sierpnia 1992r.) na stanowisku szlifierza narzędziowego przy szlifowaniu (ostrzeniu) narzędzi metalowych podlegają zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach w myśl działu III (poświęconego hutnictwu i przemysłowi metalowemu) poz.78 wykazu A załącznika do w/w rozporządzenia.

Reasumując wskazać należy, że ubezpieczony legitymuje się 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a tym samym spełnia przesłanki prawa do rekompensaty, o której mowa w art.21 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo K. R. do rekompensaty z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 1 stycznia 2019r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o obliczenie emerytury przy uwzględnieniu rekompensaty (wniosek z 22 stycznia 2019r. k.10 akt emerytalnych).

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art.98§1 i 3 kpc w związku z art.99 kpc i w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265).